

فصلنامه علمی پژوهشی دانش سرمایه‌گذاری
سال نهم / شماره سی‌وسوم / بهار ۱۳۹۹

ارزیابی عملکرد مدل گارچ تحقق‌یافته برای برآورد واریانس شرطی شاخص بورس تهران*

اسمعیل ابونوری

استاد اقتصادسنجی و آماراجتماعی، گروه اقتصاد دانشگاه سمنان، سمنان، ایران
Esmail.abounoori@semnan.ac.ir

محمد امین زابل

دانشجوی دکتری علوم اقتصادی، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران (نویسنده مسئول)
M.zabol@semnan.ac.ir

تاریخ دریافت: ۹۶/۱۲/۰۲ تاریخ پذیرش: ۹۷/۰۳/۰۶

چکیده

برآورد تلاطم دارایی‌های مالی کاربرد فراوان در علم مالی دارد. از آنجاکه واریانس شرطی برگرفته‌شده از مدل گارچ می‌تواند سنجه مناسبی برای برآورد تلاطم باشد، این مدل‌ها از اهمیت بالایی برخوردار هستند. از کاربردهای برآورد واریانس شرطی می‌توان به ارزش‌گذاری اختیار معامله، انتخاب پورترفوی بهینه و مدیریت ریسک اشاره نمود. یکی از جدیدترین روش‌های برآورد واریانس شرطی، روش گارچ تحقق‌یافته می‌باشد که در آن واریانس شرطی و تلاطم تحقق‌یافته درون‌دوره‌ای به‌صورت هم‌زمان مدلسازی می‌شود. در این مقاله واریانس شرطی با روش‌های GARCH، EGARCH و GJR-GARCH و همچنین مدل RGARCH با دو معیار مختلف از تلاطم تحقق‌یافته درون‌دوره‌ای شاخص کل بورس تهران در فاصله زمانی آبان سال ۱۳۸۸ تا مهر ۱۳۹۵ محاسبه و در نهایت مقایسه شده است. برای ارزیابی خوبی برازش از مقدار تابع درست‌نمایی استفاده شده است. با توجه به این معیار، مدل‌های گارچ تحقق‌یافته از خوبی برازش بالاتری بر داده‌های درون نمونه برخوردار بوده‌اند. برای ارزیابی دقت پیش‌بینی واریانس شرطی نیز از روش پنجره غلتان با دو تابع زیان MSE و QLIKE استفاده شده است. نتایج حاکی از آن است که مدل‌های گارچ تحقق‌یافته چه در برازش داده و چه در پیش‌بینی واریانس شرطی (تلاطم) شاخص بورس تهران از دقت بیشتری برخوردار هستند. از این رو استفاده از مدل گارچ تحقق‌یافته مدل در کارهای عملی نظیر ارزش‌گذاری و مدیریت ریسک، به‌دقت‌تر شدن برآوردها منجر می‌شود.

واژه‌های کلیدی: مدل گارچ تحقق‌یافته، بورس تهران، ارزیابی مدل‌های گارچ

* این مقاله از رساله دکتری محمد امین زابل، تحت راهنمایی دکتر اسمعیل ابونوری در دانشگاه سمنان استخراج شده است.

۱- مقدمه

تمایز بین ناطمینانی^۱، نوسان پذیری^۲، ریسک^۳ و تلاطم^۴ مساله‌ای پیچیده می‌باشد. برای تمایز تعریف می‌توان به تعریف کلاسیک و قدیمی فرانک نایت^۵ رجوع نمود. ناطمینانی زمانی است که چندین پیامد برای یک اتفاق در نظر گرفته می‌شود اما نمیتوان احتمالی برای هر پیامد در نظر گرفت. از طرف دیگر، در تعریف ریسک، میزان احتمال هر پیامد مشخص میشود. با این تعاریف تلاطم همسو با ریسک بوده که معیاری جهت اندازه‌گیری تغییرات محتمل یا تحرکات احتمالی فراهم می‌آورد.

محاسبه تلاطم دارایی‌های مالی کاربرد بسزایی در علم مالی دارد. از کاربردهای برآورد تلاطم می‌توان به ارزش گذاری اختیار معامله، انتخاب پورتفو بهینه و مدیریت ریسک اشاره نمود. واریانس، انحراف معیار، واریانس شرطی و یا تمامی شاخص‌هایی از این قبیل، در واقع جانشینی برای تلاطم و ابزاری برای برآورد آن می‌باشند. امروزه در بسیاری از پژوهش‌های علمی و عملی از واریانس شرطی برآورد شده از مدل‌های خانواده گارچ، به عنوان برآوردی از تلاطم استفاده می‌نمایند.

در مدل‌های گارچ استاندارد، به‌منظور پیش‌بینی واریانس شرطی روزانه، تنها از داده‌های روزانه بازده سهام استفاده می‌شود. از آنجایی که اطلاعات به‌دست‌آمده از بازده روزانه در مقایسه با معیارهای متفاوتی که از بازده‌های درون روزی به دست می‌آید کمتر می‌باشد، مجموعه اطلاعاتی مدل‌های استاندارد گارچ محدود است. به‌علاوه از آنجایی که مدل‌های گارچ بر پایه میانگین متحرک با وزن کاهشی بنا شده است، این مدل‌ها برای واکنش به میزان تلاطم، کمی کند عمل می‌نمایند (اندرسون و دیگران ۲۰۰۳).^۶ بنابراین گرایش برای وارد نمودن معیارهای تحقق‌یافته از واریانس در چارچوب مدل‌های گارچ به وجود آمد. انگل (۲۰۰۲) پیشنهاد وارد نمودن معیارهای واریانس تحقق‌یافته را به‌عنوان متغیر برون‌زا درون مدل‌های گارچ داد. از معایب این تصریح این است که موجب می‌شود دوره پیش‌بینی واریانس شرطی یک‌روزه باشد. اخیراً هانسن و دیگران^۷ مدلی با نام گارچ تحقق‌یافته ارائه دادند که چارچوبی واحد برای مدلسازی مشترک معیار تلاطم تحقق‌یافته و واریانس شرطی در نظر می‌گیرد.

مدل گارچ تحقق‌یافته چندین ویژگی مثبت دارد. با بکارگیری روش حداکثر راست‌نمایی، برآورد آن ساده است. می‌تواند دربرگیرنده یک ساختار ARMA هم برای واریانس شرطی و هم برای واریانس تحقق‌یافته باشد. جدای از این ویژگی‌ها، مشخص نیست که چرا مدل گارچ تحقق‌یافته باید دارای برتری در پیش‌بینی خارج از نمونه باشد. بر اساس اصل امساک^۸، مدل‌های ساده‌تر معمولاً پیش‌بینی بهتری با فرض یکسانی اطلاعات نسبت به مدل‌های پیچیده ارائه می‌دهند. در مورد گارچ تحقق‌یافته می‌بایست گفت که یک مدل AR(1)-Realized GARCH(1,1) دارای نه پارامتر بوده که باید برآورد شود. در هر صورت این مدل پیچیده‌تر از مدل گارچ معمولی با ۵ پارامتر است.

در این مقاله با استفاده از داده‌های درون‌روزی شاخص بورس تهران، ضمن برآورد مدل گارچ تحقق‌یافته، این مدل را با دیگر مدل‌های مرسوم گارچ از قبیل GARCH، EGARCH، GJR-GARCH مقایسه می‌نماییم. مقایسه به دو صورت خواهد بود. ابتدا میزان برآزش داده‌های درون‌نمونه را در نظر می‌گیریم. سپس دقت پیش‌بینی

کنندگی واریانس شرطی برون نمونه‌ای را با استفاده از رویکرد پنجره غلطان و استفاده از یک تابع زیان برای انتخاب دقیق‌ترین مدل بررسی می‌نماییم. ادامه این مقاله به صورت ذیل می‌باشد. در بخش دوم پیشینه نظری بررسی شده و سیر پیشرفت مدل‌ها را بیان می‌نماییم و سپس مروری بر مطالعات تجربی که بر مدل گارچ تحقق‌یافته صورت پذیرفته است را همراه با نتایج بازگو می‌کنیم. روش پژوهش و چگونگی مقایسه بین مدل‌ها در بخش سوم ارائه می‌شود. در بخش چهارم نیز مدل برآورد گشته و در نهایت در فصل پنجم نتایج آن تشریح می‌گردد.

۲- مبانی نظری و مروری بر پیشینه پژوهش

امروزه مدل‌های گارچ کاربرد وسیعی در علم مالی دارد. به عنوان مثال در مورد ارزش گذاری اختیار معامله، از آخرین مطالعات انجام شده می‌توان به کارهای بدسکو و دیگران^۹ (۲۰۱۵) و هوانگ و دیگران^{۱۰} (۲۰۱۷) اشاره نمود که در مطالعه دومی نشان داده شد که مدل گارچ تحقق برای قیمت گذاری اختیار معامله شاخص S&P عملکرد مناسبتری از سایر مدل‌های ارزشگذاری دارد. در بحث بهینه سازی پورتفو نیز پژوهش‌های رنکوپیچ و دیگران^{۱۱} (۲۰۱۶) و ساهامدام^{۱۲} و دیگران (۲۰۱۸) نمونه‌ای از پژوهش‌هایی هستند که مدل گارچ در آن برای بهینه سازی پورتفو استفاده شده است.

برای توضیح نحوه پیدایش مدل‌های گارچ می‌بایست فرض ناهمسانی واریانس در رگرسیون خطی را نقض نمود. چنانچه این فرض نقض شود برآوردگرها همچنان بدون تورش بوده اما دیگر دارای حداقل واریانس نمی‌باشند. انگل (۱۹۸۲) نوع خاصی از واریانس ناهمسانی را معرفی می‌نماید که در آن واریانس جزء اخلاص تابعی از توان دوم جزء اخلاص می‌باشد. معرفی این نوع واریانس ناهمسانی، ابزار بسیار مهمی در اختیار اقتصاددانان و به خصوص محققان در حوزه اقتصادسنجی مالی برای سنجش و برآورد واریانس شرطی یک سری به روش پارامتریک گذاشت. برای توضیح، یک مدل AR(1) را همانند رابطه (۱) برای بازده دارایی در نظرگیرید.

$$r_t = \mu_0 + \mu_1 r_{t-1} + \varepsilon_t \quad (1)$$

که در آن ε_t یک متغیر هم‌توزیع نابسته و دارای میانگین صفر می‌باشد. در این صورت ممکن است واریانس شرطی ε_t در طول زمان متغیر بوده و تابعی از شوک‌های دوره قبل باشد. این مدل ابتدا توسط انگل (۱۹۸۲)^{۱۳} ارائه شد. دلیل ارائه چنین مدلی این بود که باینکه مشاهده می‌شود ε_t ها از هم مستقل می‌باشند اما توان دوم آن‌ها با یکدیگر رابطه دارند. انگل رابطه زیر را برای واریانس شرطی ε_t پیشنهاد داد که برای p وقفه مدل زیر ARCH(p) شناخته می‌شود.

$$\sigma_t^2 = a_0 + a_1 \varepsilon_{t-1}^2 + \dots + a_p \varepsilon_{t-p}^2 \quad (2)$$

در مطالعات تجربی مشاهده شده است که مرتبه ARCH بزرگ می‌باشد که منجر به ازدیاد تعداد پارامترهای تخمین می‌شود در نتیجه بولرسلو (۱۹۸۶)^{۱۴} (Bollerslev, 1986) برای رفع این مشکل مدل زیر را پیشنهاد داد.

$$\sigma_t^2 = a_0 + \sum_{i=1}^p a_i \varepsilon_{t-i}^2 + \sum_{j=1}^q b_j \sigma_{t-j}^2 \quad (3)$$

که در آن a_i و b_j برای حصول اطمینان از اینکه واریانس مثبت باشد، مثبت فرض می‌شوند. این مدل به عنوان مدل ARCH تعمیم یافته یعنی GARCH(p,q) شناخته می‌شود که اگر q برابر با صفر باشد، این مدل همان ARCH(p) خواهد شد. بر اساس مدل GARCH(1,1) واریانس شرطی ε_t یعنی σ_t^2 با توان دوم جزء اخلاص در دوره قبل و واریانس دوره قبل رابطه دارد.

از آنجاکه در مدل GARCH، ε_t ها با توان دوم در معادله ظاهر می‌شوند، علامت این شوک‌ها تأثیری روی واریانس شرطی ندارد. این در حالی است که مشاهده شده شوک‌های منفی و یا اخبار بد، واریانس را بیشتر از شوک‌های خوب یا اخبار خوب افزایش می‌دهد. بدین منظور نلسون (۱۹۹۱)^{۱۵} مدل گارچ نمایی یا همان EGARCH را معرفی نمود که به صورت رابطه زیر می‌باشد.

$$h_t = a_0 + \sum_{i=1}^p a_i \frac{|\varepsilon_{t-i}| + \gamma_i \varepsilon_{t-i}}{\sigma_{t-i}} + \sum_{j=1}^q b_j h_{t-j} \quad (4)$$

$$h_t = \ln \sigma_t^2$$

در این مدل وقتی ε_t مثبت است اثر کل شوک به اندازه $\varepsilon_t(1 + \gamma_t)$ می‌باشد و اگر اخبار بد وجود داشته باشد اثر کل شوک به اندازه قدر مطلق $\varepsilon_t(1 - \gamma_t)$ خواهد بود. اگر قرار باشد اخبار بد دارای واریانس بالاتری باشند انتظار داریم γ عدد منفی باشد. این مدل جدای از اینکه اثرات اخبار خوب و بد را در واریانس متفاوت در نظر می‌گیرد، این مزیت را نسبت به مدل GARCH دارا می‌باشد که بدون هیچ قیدی برای ضرایب، واریانس همواره مثبت خواهد بود.

راه دیگری برای در نظر گرفتن اثر اخبار خوب و بد روی واریانس استفاده از متغیر مجازی به شکل رابطه زیر می‌باشد.

$$\sigma_t^2 = a_0 + \sum_{i=1}^p a_i \varepsilon_{t-i}^2 + \sum_{i=1}^p \gamma_i S_{t-i} \varepsilon_{t-i}^2 + \sum_{j=1}^q b_j \sigma_{t-j}^2 \quad (5)$$

در رابطه (۵) S_{t-i} یک متغیر مجازی بوده که اگر ε_{t-i} مثبت باشد برابر با صفر و اگر منفی باشد برابر با یک خواهد بود. در این صورت اثر یک شوک مثبت برابر $a_i \varepsilon_{t-i}^2$ و اثر یک شوک منفی برابر $(a_i + \gamma_i) \varepsilon_{t-i}^2$ که با فرض تأثیر بیشتر اخبار بد روی واریانس، انتظار می‌رود γ_i مثبت باشد. این مدل که توسط گلوستن، جگاناتان و رانکل (۱۹۹۳)^{۱۶} (Glosten, Jagannathan, & Runkle, 1993) ارائه شد به مدل GJR شناخته می‌شود.

پس از این مدل‌های اولیه، مدل‌ها و تصریح‌های زیادی برای مدلسازی نوسان شرطی معرفی شدند. برخی از پژوهشگران سعی در آوردن متغیر توضیحی دیگر به‌غیر از توان دوم شوک‌ها در مدل بودند که این مدل‌ها به GARCH-X معروف شدند. در سال ۲۰۰۳ انگل برای اولین بار از معیارهای تلاطم تحقیق‌یافته برای توضیح واریانس شرطی استفاده نمود. این تلاش با آنکه یک بهبود در توضیح دهندگی مدل‌های GARCH بود، اما در تصریح مدل عملاً الگوی خاصی اضافه نشده بود. در واقع تلاطم تحقیق‌یافته به‌صورت یک متغیر برون‌زا به مدل GARCH اضافه شده بود.

انگل و گالو (۲۰۰۶)^{۱۷} اولین مدل کامل در این مورد را معرفی نمود. واژه کامل از این جهت که وی سعی نمود با در نظر گرفتن تلاطم‌های تحقیق‌یافته به‌عنوان یک متغیر پنهان، این متغیرها را به‌صورت درون‌زا وارد مدلسازی نماید. این مدل به مدل خطای ضربی MEM^{۱۸} معروف شد.

مدل دیگر در همین رابطه مدل HEAVY ارائه شده توسط شپارد و سفارد (۲۰۱۰)^{۱۹} بوده که از بعد معادلات ریاضی حالتی برگرفته از مدل MEM می‌باشد. برخلاف مدل‌های GARCH سنتی این مدل‌ها بر مبنای فرآیندهای تلاطم پنهان چند متغیره عمل می‌نمایند. برای مثال در یک مدل MEM از سه فرآیند تلاطم پنهان استفاده می‌شود و در مدل HEAVY حداقل از دو فرآیند تلاطم پنهان استفاده می‌شود.

در یکی از جدیدترین کارهای انجام گرفته در این زمینه هانسن و دیگران (۲۰۱۲)^{۲۰} با وارد نمودن معادله سوم به یک مدل GARCH که در آن معادله سعی در مدلسازی تلاطم تحقیق‌یافته به‌صورت همزمان و درون‌زا دارد، واریانس شرطی را تابعی از تلاطم تحقیق‌یافته در نظر می‌گیرد. مدل معرفی شده توسط ایشان به فرم خطی به‌صورت رابطه زیر می‌باشد.

$$r_t = \sqrt{h_t} \varepsilon_t \quad (۶)$$

$$h_t = \omega + \beta h_{t-1} + \gamma x_{t-1} \quad (۷)$$

$$x_t = \xi + \phi h_t + \tau(\varepsilon_t) + u_t \quad (۸)$$

که در آن r_t بازده دارایی، x_t تلاطم تحقیق‌یافته، h_t واریانس شرطی، $\varepsilon_t \sim iid(0,1)$ ، $u_t \sim iid(0, \sigma_u^2)$ و $\tau(\cdot)$ نیز تابع اهرم^{۲۱} بوده که نحوه تأثیرپذیری تلاطم را از شوک بیان می‌کند. وجه تمایز مدل گارچ تحقیق‌یافته و مدل گارچ در معادله سوم یعنی رابطه (۸) می‌باشد. این معادله به معادله سنجش^{۲۲} نیز معروف است چرا که سنجه تحقیق‌یافته مشاهده شده را به تلاطم پنهان مرتبط می‌سازد. در واقع با وجود معادله سوم در این چارچوب و با توجه به اینکه واریانس درون روزی اطلاعات بیشتری برای پیش‌بینی واریانس شرطی میسر می‌نماید، انتظار می‌رود عملکرد این مدل از مدل‌های گارچ معمول بالاتر باشد. همچنین در این تصریح خطی با لحاظ شرط $u=0$ و در نظر داشتن $\varepsilon_t^2 = \tau(\cdot)$ در معادله (۸) و جایگذاری در معادله (۷)، مدل به معادله مدل GARCH(1,1) تبدیل می‌شود. بنابراین می‌توان گفت این تصریح از مدل گارچ نوع عمومی تری از مدل‌های گارچ بوده و با لحاظ قیدهایی همچنان می‌تواند به مدل‌های گارچ مرسوم تبدیل شود.

تلاطم تحقق‌یافته در این چارچوب از معاملات با فرکانس بالاتر به دست می‌آید. به‌عنوان مثال زمانی که مدل گارچ را به صورت روزانه برآورد می‌نماییم، تلاطم تحقق‌یافته از داده‌های معاملات روزانه به دست می‌آید. ساده‌ترین معیار تلاطم تحقق‌یافته، واریانس تحقق‌یافته می‌باشد که از مجموع مجذور بازده‌های درون روزی با فرکانس زمانی یکسان (به‌عنوان مثال ۵ دقیقه) بدست می‌آید؛ بنابراین اگر فرکانس زمانی داده‌ها را با Δ و مدت زمان باز بودن بازار را با I نمایش دهیم، آنگاه به اندازه $M = I/\Delta$ داده در یک روز خواهیم داشت. معیار واریانس تحقق‌یافته برای روز t به صورت ذیل محاسبه می‌شود:

$$RV_t = \sum_{i=1}^M r_{i,t}^2 \quad (9)$$

که در آن $r_{i,t}$ امین بازده در طول روز t را نمایش می‌دهد. یکی از ایرادات استفاده از روش فوق این است که اگر در یک فرکانس، بازده به شدت افزایش یابد و دیگر حتی در تمام مدت ثابت باشد، واریانس به شدت افزایش پیدا می‌کند؛ بنابراین این مدل به اصطلاح در برابر جهش‌ها استوار نیست. برناردوف و دیگران (۲۰۰۴)^{۲۳} راه‌حل دیگری را پیشنهاد دادند که در مقابل جهش‌ها تا حدودی استوار است. این معیار به شرح ذیل می‌باشد:

$$BV_t(\Delta) = \mu^{-2} \frac{M}{(M-1)} \sum_{i=2}^M |r_{i,t} - r_{i-1,t}| \quad (10)$$

که در آن $\mu = \sqrt{2/\pi} \cong 0.79788$ و $M = I/\Delta$ که تعداد داده‌ها در یک روز را نشان می‌دهد. در این مقاله از این دو معیار برای برآورد واریانس تحقق‌یافته استفاده می‌نماییم.

تصریح مدل رابطه (۶) تا (۸) که به مدل RGARCH معروف شده است، مورد استقبال پژوهشگران قرار گرفته و در سال‌های اخیر بر این مبنا مطالعاتی صورت گرفته است. تیان و هاموری (۲۰۱۵)^{۲۴} با استفاده از این روش و روش‌های GARCH سنتی نوسانات نرخ بهره در بازار یورو-ین را مورد مطالعه قرار دادند. نتایج پژوهش آنان حاکی از آن بود که مدل RGARCH در پیش‌بینی واریانس شرطی عملکرد بهتری نسبت به مدل‌های گارچ سنتی دارد.

شارما و ویپول (۲۰۱۶)^{۲۵} در مقاله‌ای تحت عنوان «پیش‌بینی تلاطم بازار سهام با استفاده از مدل RGarch: شواهد بین‌المللی» توانایی پیش‌بینی مدل RGARCH را برای ۱۶ شاخص سهام بررسی نموده طی دوره‌ای ۱۴ ساله بررسی نمودند. نتایج حاکی از آن است که انتخاب معیار تصمیم برای عملکرد مدل‌ها، در نتایج تأثیرگذار است به نحوی که با هر معیار، مدل متفاوتی به‌عنوان مدل برتر انتخاب می‌شود.

در این مقاله قصد داریم عملکرد مدل RGARCH را در پیش‌بینی واریانس شرطی شاخص بورس تهران را در مقایسه با سایر مدل‌های خانواده گارچ بررسی نماییم. نحوه مدلسازی و چگونگی انجام این مقایسه در بخش بعد تشریح گشته است.

۳- روش شناسی پژوهش

۳-۱- تصریح مدل

در این بخش مدل را تصریح می‌نماییم. در مدل‌های گارچ یک معادله میانگین وجود دارد که این معادله در این مقاله به صورت یک مدل خودرگرسیون با یک وقفه به صورت معادله زیر در نظر گرفته می‌شود.

$$r_t = \mu_0 + \mu_1 r_{t-1} + \varepsilon_t \quad (11)$$

که در آن r_t بازده روزانه دارایی مالی است. این تصریح مدل موجب می‌شود که فرض نماییم بازده مقداری ثابت، به همراه ضریبی از بازده روز معاملاتی قبل و شوک مربوط به آن روز می‌باشد. همچنین برای برآورد مدل‌های گارچ سنتی معادلات (۳) تا (۵) را با یک وقفه در شوک و واریانس شرطی به صورت مدل‌های زیر برآورد می‌نماییم.

$$\sigma_t^2 = a_0 + a_1 \varepsilon_{t-1}^2 + b_1 \sigma_{t-1}^2 \quad \text{GARCH}(1,1)$$

$$h_t = a_0 + a_1 \frac{|\varepsilon_{t-1}| + \gamma \varepsilon_{t-1}}{\sigma_{t-1}} + b_1 h_{t-1}, \quad h_t = \ln \sigma_t^2 \quad \text{EGARCH}(1,1)$$

$$\sigma_t^2 = a_0 + a_1 \varepsilon_{t-1}^2 + \gamma S_{t-1} \varepsilon_{t-1}^2 + b_1 \sigma_{t-1}^2 \quad \text{GJR-GARCH}(1,1)$$

برای برآورد مدل گارچ تحقق‌یافته از فرم لگاریتمی آن استفاده می‌نماییم که معادلات واریانس درون روزی و واریانس شرطی به نحو ذیل تصریح می‌گردد.

$$\begin{aligned} h_t &= \omega + \beta h_{t-1} + \eta x_{t-1}, \quad h_t = \ln \sigma_t^2 \\ x_t &= \xi + \phi h_t + \tau(\varepsilon_t) + u_t \\ \tau(\varepsilon_t) &= \lambda_1 \varepsilon_t + \lambda_2 (\varepsilon_t^2 - 1) \end{aligned} \quad \text{RGARCH}$$

که در آن x_t لگاریتم واریانس تحقق‌یافته و همچنین h_t فرم لگاریتمی واریانس شرطی دوره t می‌باشد. مدل‌های گارچ سنتی را به روش حداکثر راست‌نمایی برآزش می‌نماییم. برای مدل گارچ تحقق‌یافته با فرض استقلال ε_t و u_t معادلات فوق را توأماً با روش حداکثر راست‌نمایی به صورت معادلات ذیل برآزش مینماییم.

$$\log L(\{r_t, x_t\}_{t=1}^n; \theta) = \sum_{t=1}^n \log f(r_t, x_t | \Phi_{t-1}) \quad (12)$$

$$f(r_t, x_t | \Phi_{t-1}) = f(r_t | \Phi_{t-1}) f(x_t | \Phi_{t-1}) \quad (13)$$

نکته حایز اهمیت در این مقاله آن است که بجای x از دو معیار BV و RV معرفی شده در معادلات (۹) و (۱۰) استفاده می‌نماییم. در این صورت مدل گارچ تحقق یافته در این مدل با استفاده از دو معیار تلاطم تحقق یافته درون روزی محاسبه می‌گردد.

۳-۲- ارزیابی مدل

یک مدل قابل اعتماد علاوه بر اینکه باید به خوبی بر داده‌ها برآزش شود، باید از دقت پیش‌بینی کنندگی مناسبی نیز برخوردار باشد. به همین جهت در این پژوهش با دو معیار مدل‌ها را ارزیابی می‌نماییم:

- ارزیابی درون نمونه با استفاده از مقدار تابع درست‌نمایی برای معیار خوبی برآزش
- ارزیابی برون نمونه با معیارهایی مانند MSE و $QLIKE$ برای دقت پیش‌بینی واریانس شرطی

۳-۲-۱- ارزیابی برآزش مدل داده‌های درون نمونه

از آنجاکه برای برآورد مدل مورد از روش حداکثر راست‌نمایی استفاده می‌شود، برای بررسی معیار خوبی برآزش میتوان از مقدار تابع حداکثر راست‌نمایی در نقطه بهینه استفاده نمود. چنانچه در مدلی تابع حداکثر راست‌نمایی بیشتر باشد، آن مدل نسبت به مدل پایه داده‌های درون نمونه را بهتر برآزش داده است. در نظر داشته باشید در مدل گارچ تحقق یافته از آنجاکه تابع حداکثر راست‌نمایی یک معادله اضافه را در برمی‌گیرد، با مدل‌های سنتی گارچ قابل مقایسه نمی‌باشد. هانسن (۲۰۱۲) تابع حداکثر راست‌نمایی جزئی را برای مقایسه با سایر مدل‌های گارچ پیشنهاد داد. این تابع با استفاده از روابط (۱۲) و (۱۳) به صورت رابطه زیر نوشته می‌شود.

$$l(r, x) = \underbrace{-\frac{1}{2} \sum_{t=1}^n [\log(2\pi) + \log(h_t) + r_t^2 / h_t]}_{=l(r)} + \underbrace{-\frac{1}{2} \sum_{t=1}^n [\log(2\pi) + \log(\sigma_u^2) + u_t^2 / \sigma_u^2]}_{=l(x|r)} \quad (14)$$

که در آن $l(r)$ تابع لگاریتم راست‌نمایی موردنظر بوده که قابل مقایسه با سایر مدل‌های گارچ سنتی می‌باشد. بنابراین بعد از برآورد مدل‌ها چنانچه قسمت اول رابطه (۱۴) یعنی مقدار تابع حداکثر راست‌نمایی جزئی در مدل گارچ تحقق یافته بیشتر از مقدار تابع حداکثر راست‌نمایی در سایر مدل‌های گارچ باشد می‌توان نتیجه گرفت که مدل گارچ تحقق یافته به نحو بهتری بر روی داده‌های نمونه مورد بررسی برآزش یافته است و این مدل عملکرد بهتری در برآزش درون نمونه‌ای دارد.

۳-۲-۲- ارزیابی دقت پیش‌بینی

برای بررسی دقت پیش‌بینی کنندگی مدل ما به داده‌های برون نمونه‌ای احتیاج داریم. استفاده از تکنیک پنجره غلتان این ابزار را در اختیار ما قرار می‌دهد. در این روش از تکنیک پنجره غلتان برای انتخاب نمونه پیش‌بینی استفاده می‌شود. پنجره غلتان به این صورت است که تعدادی ثابت از مشاهدات را برای نمونه

مدلسازی انتخاب نموده که به آن طول پنجره گویند. سپس از اولین مشاهده به تعداد طول پنجره مشاهده مدل برآورد گشته و واریانس را برای روز بعد خارج از پنجره محاسبه نموده و با مقدار واقعی مقایسه می‌نماییم. سپس مشاهدات را یکی به جلو برده و تا آخر مشاهدات همین عمل را تکرار می‌نماییم. با استفاده از توابع زمانی نظیر MSE و QLIKE عملکرد مدل‌ها مقایسه می‌شود. از آنجاکه متغیر تلاطم واقعی پنهان است، از معیارهای تلاطم روزانه درون روزی به عنوان پروکسی استفاده می‌شود. پاتون^{۲۶} (۲۰۱۱) نشان داد که تنها دو تابع زیان MSE و QLIKE در بین ۹ تابع زمانی که به صورت گسترده استفاده می‌شود، در صورت وجود خطای انتخاب پروکسی استوار هستند؛ بنابراین در این پژوهش میتوان از یکی از این دو تابع زیان استفاده نمود. این دو تابع زیان به صورت رابطه زیر تعریف می‌شود.

$$MSE = E(I_{1,k,t}) \quad , \quad I_{1,k,t} = (\sigma_t^2 - \hat{\sigma}_t^2)^2 \quad (15)$$

$$QLIKE = E(I_{2,k,t}) \quad , \quad I_{2,k,t} = \log(\hat{\sigma}_t^2) + \frac{\sigma_t^2}{\hat{\sigma}_t^2} \quad (16)$$

برای برآوردی از σ_t^2 میتوان از معیارهای واریانس تحقیق یافته استفاده نمود؛ اما از آنجاکه معاملات در تمامی طول روز انجام نمی‌شود، در صورت مقایسه واریانس تحقیق یافته با واریانس شرطی روزانه، بخشی از آن دیده نمی‌شود. در واقع واریانس روزانه ضریبی از واریانس تحقیق یافته درون روزی در زمان معاملات می‌باشد؛ یعنی $\sigma_t^2 = c \times RV$ که در آن c به صورت زیر برآورد می‌گردد (هانسن و لاند ۲۰۰۵).

$$\sigma_t^2 = \hat{c} \cdot RV_t \quad , \quad \hat{c} = \frac{n^{-1} \sum_{t=1}^n (r_t - \hat{\mu}_t)^2}{n^{-1} \sum_{t=1}^n RV_t} \quad (17)$$

که در رابطه بالا n تعداد روزها و $\hat{\mu}_t$ میانگین بازده روزانه در n روز میباشد. هر مدلی که در آن مقدار زیان توسط دو تابع زیان MSE و $QLIKE$ کمتر باشد، دقت بالاتری در پیشبینی واریانس شرطی برون نمونه‌ای نسبت به سایر مدل‌های مورد بررسی دارد.

۴- یافته‌های پژوهش

برای برآورد مدل، از داده‌های درون روزی شاخص بورس تهران در فاصله زمانی آبان سال ۱۳۸۸ تا مهر ۱۳۹۵ استفاده شد. سپس مدل‌های GARCH، EGARCH و GJR-GARCH با استفاده از داده‌های روزانه فاصله یک‌روزه بسته شدن قیمت برآورد شد. همچنین مدل RGARCH با استفاده از دو معیار معرفی شده رابطه (۹) و (۱۰) برای تلاطم تحقیق یافته برآورد گشت. معادله میانگین برای مدل‌های فوق یک مدل خودرگرسیون مرتبه اول در نظر گرفته شد. در جدول (۱) آمار توصیفی شاخص بورس تهران به تصویر کشیده شده است.

جدول (۱) آمار توصیفی شاخص بورس تهران

آماره	کمینه	میانه	میانگین	بیشینه	چولگی	کشیدگی	انحراف معیار
شاخص	۵,۵۲-	۰,۰۵	۰,۱۳	۵,۴۰	۷,۷۲	۰,۳۱	۰,۷۵

در جدول (۲) مقدار برآورد برای ضرایب به همراه ارزش احتمال آن (داخل پرانتز) به نمایش درآمده است. قابل مشاهده است که ارزش احتمال برای تمامی ضرایب مدل‌های گارچ سنتی به غیر از عرض از مبدا کمتر از ۵٪ می‌باشد، بنابراین در سطح معناداری ۵٪ این ضرایب معنادار هستند.

جدول (۲): نتایج برآورد مدل‌ها با تمام مشاهدات

ضریب	GARCH	EGARCH	GJR-GARCH	RV_GARCH	BV_GARCH
μ_0	۰,۰۰۰۲ (۰,۳۹۶)	۰,۰۰۰۲ (۰,۰۶۹)	۰,۰۰۰۳ (۰,۲۰۳)	۰,۰۰۰۶ (۰,۰۰۴)	۰,۰۰۰۶ (۰,۰۰۵)
μ_1	۰,۳۹۰ (۰,۰۰۰)	۰,۳۴۰ (۰,۰۰۰)	۰,۳۷۹ (۰,۰۰۰)	۰,۲۵۱ (۰,۰۰۰)	۰,۲۷۶ (۰,۰۰۰)
a_0	۰,۰۰۰۱ (۰,۰۰۰)	۱,۱۰۲۶- (۰,۰۰۰)	۰,۰۰۰۱ (۰,۰۰۰)		
a_1	۰,۱۷۸ (۰,۰۰۰)	۰,۰۷۳ (۰,۰۰۰۲)	۰,۲۱۳ (۰,۰۰۰)		
b_1	۰,۷۵۴ (۰,۰۰۰)	۰,۸۸۸ (۰,۰۰۰)	۰,۷۶۶ (۰,۰۰۰)		
γ		۰,۳۶ (۰,۰۰۰)	۰,۰۹- (۰,۰۰۹)		
ω				۰,۹۶۹- (۰,۰۰۰)	۱,۱۵۹- (۰,۰۰۰)
η				۰,۲۳۱ (۰,۰۰۰)	۰,۲۴۲ (۰,۰۰۰)
β				۰,۶۱۱ (۰,۰۰۰)	۰,۵۶۸ (۰,۰۰۰)
λ_1				۰,۲۵۲ (۰,۰۰۰)	۰,۲۰۴ (۰,۰۰۰)
λ_2				۰,۲۴۲ (۰,۰۰۰)	۰,۱۸۳ (۰,۰۰۰)
φ				۱,۲۷۶ (۰,۰۰۰)	۱,۳۱۲ (۰,۰۰۰)
ξ				۰,۰۹۱ (۰,۶۹۳)	۰,۰۳۰ (۰,۹۲۵)

منبع: نتایج تحقیق

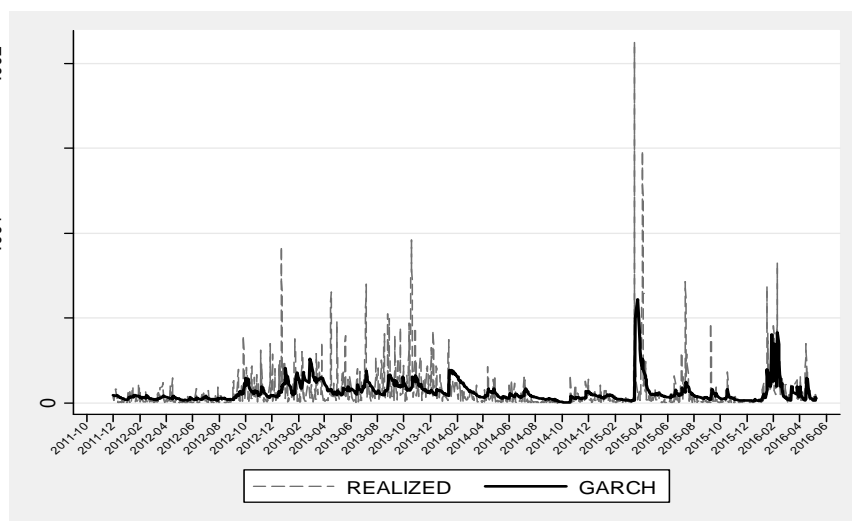
در جدول (۳) مقدار لگاریتم‌راست‌نمایی و رتبه مدل‌ها با توجه به برازش درون نمونه به تصویر کشیده شده است که برای مدل‌های گارچ تحقق‌یافته، مقدار تابع حداکثر راست‌نمایی جزئی در نظر گرفته شده است. با استفاده از این معیار مدل RV-GARCH و BV-GARCH به ترتیب جایگاه اول و دوم را از لحاظ برازش درون نمونه‌ای دارند. بنابراین مدل‌های گارچ تحقق‌یافته برای داده‌های درون نمونه عملکرد بهتری داشته است.

جدول (۳): مقدار لگاریتم‌راست‌نمایی و رتبه مدل‌ها با توجه به برازش درون نمونه

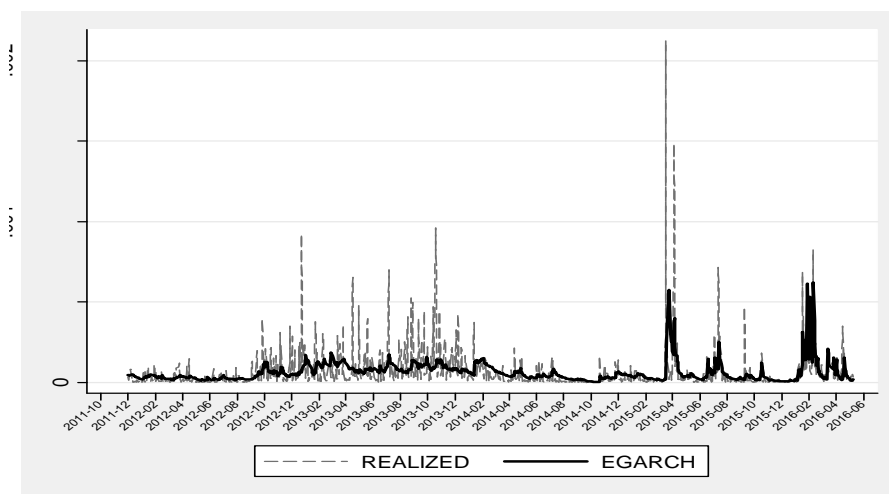
رتبه	مقدار لگاریتم‌حداکثر راست‌نمایی	مدل
۳	-۵۵۹۴,۹	GARCH
۵	-۵۶۰۲,۵	EGARCH
۴	-۵۵۹۸,۲	GJR-GARCH
۱	-۵۵۷۴,۷	RV-GARCH
۲	-۵۵۸۹,۱۵	BV-GARCH

منبع: یافته‌های تحقیق

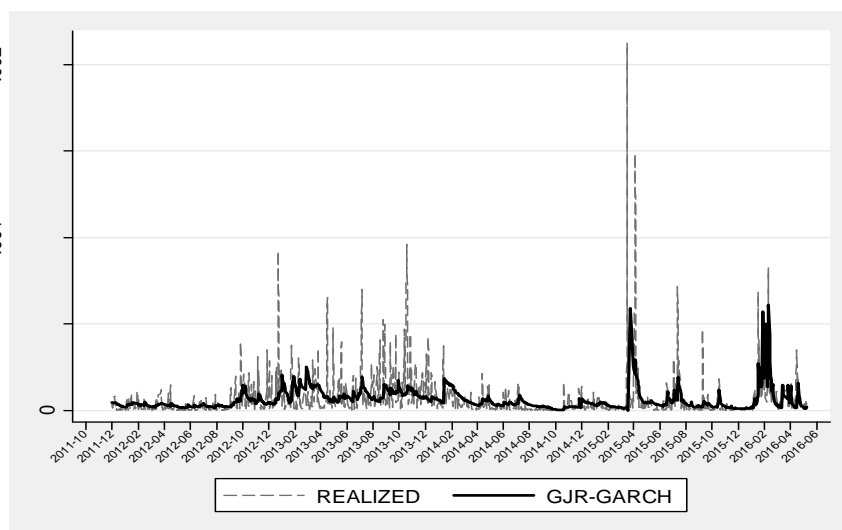
برای بررسی عملکرد مدل برای پیش‌بینی واریانس برون نمونه از تکنیک پنجره غلتان استفاده نمودیم. به این نحو که با استفاده از داده‌های ۵۰۰ روز اخیر واریانس دوره بعد را پیش‌بینی نموده و با واریانس تحقق‌یافته روز بعد مورد مقایسه قرار می‌دهیم. سپس پنجره را یک مشاهده به جلو برده و همین عمل را تکرار می‌نماییم. در نمودارهای زیر واریانس شرطی برآوردشده از مدل‌های گارچ و واریانس تحقق‌یافته از رابطه (۱۷) در کنار هم قابل مشاهده است. چون در تصاویر مقدار واریانس شرطی و واریانس تحقق‌یافته به طور نسبی همجهت با هم حرکت میکنند میتوان انتظار داشت مدل‌های گارچ عملکرد مناسبی برای پیش‌بینی تلاطم دارند. با این حال برای اندازه‌گیری دقت پیش‌بینی هر کدام از مدل‌های گارچ و انتخاب بهترین مدل برای پیش‌بینی تلاطم می‌بایست از معیارهای معرفی شده در بخش قبل استفاده نماییم. این معیارها در واقع میزان انحراف واریانس شرطی پیش-بینی شده از مدل‌های گارچ را با واریانس تحقق‌یافته به عنوان مرجعی برای تلاطم اندازه‌گیری نموده و هرچه این انحراف کمتر باشد، مدل مورد نظر از دقت بالاتری در پیش‌بینی واریانس برون نمونه برخوردار است.

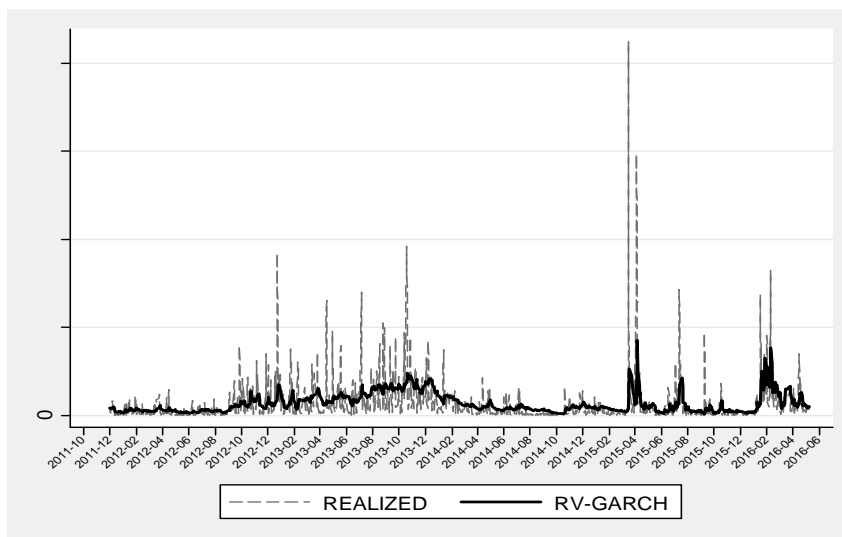
نمودار (۱): سری زمانی واریانس برآورد شده از روش گارچ در مقایسه با واریانس تحقق‌یافته
منبع: یافته‌های تحقیق

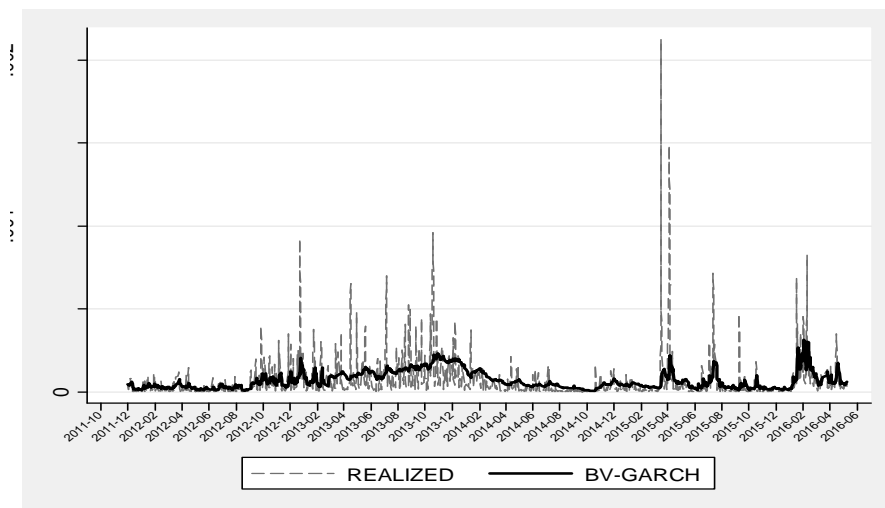
نمودار (۲): سری زمانی واریانس برآورد شده از روش گارچ نمایی در مقایسه با واریانس تحقق‌یافته
منبع: یافته‌های تحقیق

نمودار (۳): سری زمانی واریانس برآورد شده از روش گارچ جی‌جی‌آر در مقایسه با واریانس تحقق‌یافته
منبع: یافته‌های تحقیق

نمودار (۴): واریانس برآورد شده از گارچ تحقق‌یافته با واریانس RV در مقایسه با واریانس تحقق‌یافته
منبع: یافته‌های تحقیق

نمودار (۶): واریانس برآورد شده از گارچ تحقق یافته با واریانس BV در مقایسه با واریانس تحقق یافته

منبع: یافته‌های تحقیق

در جدول (۴) نتایج به دست آمده از دو تابع زیان رابطه (۱۵) و (۱۶) به نمایش در آمده است. از آنجا که این مقادیر میزان انحراف پیش‌بینی از واقعیت را اندازه‌گیری می‌نماید، هر مدلی که مقادیر توابع زیان برای آن کمترین مقدار باشد، عملکرد بالاتری در پیش‌بینی واقعیت داشته است. مشاهده می‌شود در هر دو این توابع زیان مدل گارچ تحقق یافته بهترین عملکرد را داشته است. با استفاده از تابع زیان QLIKE بهترین مدل در پیش‌بینی واریانس شرطی مدل BV-GARCH و پس از آن مدل RV-GARCH می‌باشد. در معیار MSE نیز به ترتیب دو مدل RV-GARCH و BV-GARCH نیز مدلها با بهترین عملکرد می‌باشد.

جدول (۴): عملکرد مدل‌ها با استفاده از برآورد برون نمونه‌ای

رتبه	Qlike	رتبه	MSE (*۱۰۰۰)	مدل
۵	۰,۰۰۳۵	۵	۰,۰۱۶۵۱	GARCH
۴	۰,۰۰۳۳۹	۳	۰,۰۱۵۶۸	EGARCH
۳	۰,۰۰۲۸۷	۴	۰,۰۱۶۴۳	GJR-GARCH
۲	-۰,۰۰۳۸	۱	۰,۰۱۵۵۶	RV-GARCH
۱	-۰,۰۰۵۳	۲	۰,۰۱۵۶۱	BV-GARCH

منبع: نتایج تحقیق

بنابراین مشاهده نمودیم که مدل گارچ تحقق یافته هم در برآزش درون نمونه‌ای و هم در پیش‌بینی برون نمونه‌ای واریانس شرطی (تلاطم) از بالاترین عملکرد برخوردار بوده است. از آنجا که پیش‌بینی نادرست از ریسک دارایی‌های مالی، چه در بیش برآورد ریسک و چه در کم برآورد ریسک، برای سرمایه‌گذار هزینه در بر دارد، استفاده از گارچ تحقق یافته می‌تواند این هزینه را به حداقل رساند.

۵- نتیجه‌گیری و بحث

در این مقاله با استفاده از داده‌های درون روزی شاخص بورس تهران در فاصله زمانی آبان سال ۱۳۸۸ تا مهر ۱۳۹۵ به برآورد واریانس شرطی از روش‌های EGARCH، GARCH و GJR-GARCH و همچنین مدل RGARCH با استفاده از دو معیار RV و BV برای تلاطم درون روزی پرداختیم. یک مدل قابل اعتماد علاوه بر اینکه باید به خوبی بر داده‌ها برآزش شود، باید از دقت پیش‌بینی کنندگی مناسبی نیز برخوردار باشد. به همین جهت در این پژوهش با دو معیار مدل‌ها را ارزیابی نمودیم. معیار اول مقدار تابع راستنمایی برای معیار خوبی برآزش بود که با توجه به نتایج مدل‌های گارچ تحقق یافته عملکرد بهتری برای برآزش داده‌های درون نمونه داشتند. در مورد دقت برآورد برون نمونه نیز با استفاده از روش پنجره غلتان و استفاده از دو تابع زیان MSE و QLIKE برای دقت پیش‌بینی واریانس شرطی به این نتیجه رسیدیم که مدل‌های گارچ تحقق یافته در پیش‌بینی واریانس شرطی عملکرد بهتری دارند.

بنابراین مشاهده نمودیم مدل‌های گارچ تحقق یافته هم در برآزش درون نمونه‌ای بهترین عملکرد را داشته و همچنین در پیش‌بینی برون نمونه‌ای نیز این مدل‌ها دقت بالاتری در پیش‌بینی واریانس شرطی به عنوان معیاری از تلاطم دارند. بنابراین پیشنهاد می‌شود به منظور برآورد بهتری از واریانس شرطی به عنوان جانشینی از تلاطم، از مدل‌های گارچ تحقق یافته به جای مدل‌های گارچ مرسوم استفاده گردد. از آنجا که برآورد واریانس در بسیاری از مباحث مدیریت ریسک و پورتفو عامل کلیدی به حساب می‌آید، لذا برآورد دقیق‌تر این ابزار به بهبود نتایج استفاده از مدل‌ها می‌انجامد. به عنوان مثال در بحث ارزش‌گذاری اختیار معامله، برآورد نادرست از واریانس شرطی، موجب قیمت‌گذاری اشتباه اختیار می‌شود. چنانچه واریانس شرطی بیش برآورد شود، قیمت اختیار بیش از مقدار واقعی و در صورت کم برآوردی واریانس شرطی، قیمت اختیار کمتر از ارزش واقعی ارزش‌گذاری خواهد شد. همچنین چنانچه از واریانس شرطی پیش‌بینی شده از مدل‌های گارچ در بهینه‌سازی پورتفو استفاده نماییم، برآورد دقیق‌تر واریانس شرطی منجر به افزایش کارایی پورتفو در بلند مدت می‌شود.

فهرست منابع

- * Andersen, T. G., Bollerslev, T., Diebold, F. X., & Labys, P. (2003). Modeling and Forecasting Realized Volatility. *Econometrica*, 71 (2), 579-625.
- * Badescu, A., Elliott, R. J., & Ortega, J. P. (2015). Non-Gaussian GARCH option pricing models and their diffusion limits. *European journal of operational research*, 247(3), 820-830.
- * Barndorff-Nielsen, O. E. (2004). Power and Bipower Variation with Stochastic Volatility and Jumps. *Journal of Financial Econometrics*, 2 (1), 1-37.

- * Bollerslev, T. (1986). Generalized Autoregressive Conditional Heteroskedasticity. *Journal of Econometrics*, 31(3), 307-327.
- * Engle, R. (2002). New Frontiers for Arch Models. *Journal of Applied Econometrics*, 17 (5), 425-446.
- * Engle, R. F. (1982). Autoregressive Conditional Heteroskedasticity with Estimates of the Variance of United Kingdom Inflation. *Econometrica*, 50 (4), 987-1007.
- * Engle, R. F., & Gallo, G. M. (2006). A multiple indicators model for volatility using intra-daily data. *Journal of Econometrics*, 131(1-2), 3-27.
- * Glosten, L. R., Jagannathan, R., & Runkle, D. E. (1993). On the Relation Between the Expected Value and the Volatility of the Nominal Excess Return on Stocks. *Journal of Finance*, 48 (5), 1779-1801.
- * Hansen, P. R., & Lunde, A. (2005). A forecast comparison of volatility models: does anything beat a GARCH(1,1)? *Journal of Applied Econometrics*, 20 (7), 873-889.
- * Hansen, P. R., Huang, Z., & Shek, H. H. (2012). Realized GARCH: a joint model for returns and realized measures of volatility. *Journal of Applied Econometrics*, 27(6), 877-906.
- * Huang, Z., Wang, T., & Hansen, P. R. (2017). Option Pricing with the Realized GARCH Model: An Analytical Approximation Approach. *Journal of Futures Markets*, 37(4), 328-358.
- * Knight, F. (2013). Risk, uncertainty and profit. Wilmington: Vernon Press.
- * Nelson, D. B. (1991). Conditional Heteroskedasticity in Asset Returns: A Nee Approach. *Econometrica*, 59 (2), 347-370.
- * Patton, A. J. (2011). Volatility forecast comparison using imperfect volatility proxies. *Journal of Econometrics*, 160 (1), 246-256.
- * Ranković, V., Drenovak, M., Urosevic, B., & Jelic, R. (2016). Mean-univariate GARCH VaR portfolio optimization: Actual portfolio approach. *Computers & Operations Research*, 72, 83-92.
- * Sahamkhadam, M., Stephan, A., & Östermark, R. (2018). Portfolio optimization based on GARCH-EVT-Copula forecasting models. *International Journal of Forecasting*, 34(3), 497-506.
- * Sharma, P. (2016). Forecasting stock market volatility using Realized GARCH model: International evidence. *The Quarterly Review of Economics and Finance*, 59, 222-230.
- * Shephard, N., & Sheppard, K. (2010). Realising the future: forecasting with high-frequency-based volatility (HEAVY) models. *Journal of Applied Econometrics*, 25 (2), 197-231.
- * Tian, S., & Hamori, S. (2015). Modeling interest rate volatility: A Realized GARCH approach. *Journal of Banking and Finance*, 61, 158-171.

یادداشت‌ها

- ¹. Uncertainty.
- ². Variability.
- ³. Risk.
- ⁴. Volatility.
- ⁵. Frank Knight (1921).
- ⁶. Andersen, Bollerslev, Diebold, & Labys, (2003)
- ⁷. Hansen, Huang, & Shek (2012)
- ⁸. principle of parsimony
- ⁹. Badescu, Elliott & Ortega.
- ¹⁰. Huang, Wang & Hansen
- ¹¹. Ranković & others
- ¹². Sahamkhadam
- ¹³. Engle (1982)

-
- ¹⁴. Bollerslev (1986)
 - ¹⁵. Nelson (1991)
 - ¹⁶. Glosten, Jagannathan & Runkle (1993)
 - ¹⁷. Engle and Gallo
 - ¹⁸. Multiplicative Error Model
 - ¹⁹. Shephard and Sheppard
 - ²⁰. Hansen, Huang, & Shek (2012)
 - ²¹. Leverage Function
 - ²². Measurement Equation
 - ²³. Barndorff-Nielsen, O. E. (2004)
 - ²⁴. Shuairu Tian, Shigeyuki Hamori
 - ²⁵. Prateek Sharma and Vipul
 - ²⁶. patton